

klager kun, at man endogsaa har fremsat Insinuationer om, at Kirkefonden ikke af-lagde nøjagtigt Regnskab for de Penge, der kommer ind til det, da alle Folk, der kender til det, ved, at der en Gang aarlig fremkommer et udførligt Regnskab, som forelægges Offentligheden, og en Ekstrakt af det trykkes i det Blad, som Kirkefonden udgiver.

Men Sagen har jo en anden Side, nemlig den, at Ministeren har rettet et Angreb paa den Stilling, som Sjællands Biskop indtager i Kirkefonden, og man faar jo det Indtryk, at man fra Ministe-rens Side ikke var klar over, at den Stil-ling, som Biskop Ostenfeld i Øjeblikket indtager, har han arvet efter sine Forgæn-gere, og at den Ordning er truffet af Mini-steriet selv, som har truffet denne Ord-ning, netop fordi man ønskede, at der i Spidsen for dette frivillige Arbejde skulde staa en Mand, der var nøje knyttet til Staten selv, saaledes at man altid havde Haand i Hanke med det. Det forekommer mig, at under disse Forhold er Angrebene paa Biskop Ostenfeld i denne Stilling ube-rettigede, og i hvert Tilfælde er det lidet ønskeligt, at der skulde ske en Forandring i det bestaaende Forhold. Saa vidt jeg kan forstaa, synes jeg netop, at den højt-ærede Kirkeminister ud fra de Principper, han har gjort gældende, maatte se paa det med stor Tilfredshed, at en Mand, som indtager en saadan officiel Stilling i Statskirken, tillige er saa nøje knyttet til et frivilligt Arbejde, som i høj Grad kan bidrage til at fremme de Tanker indenfor Kirken, som Ministeren selv er Tals-mand for.

Saa har der jo været Tale fra for-skellig Side her i Tinget om den Behand-ling, som Pastor Falk Rønne har været Genstand for. Jeg skal ikke komme nær-mere ind paa dette og vil kun slutte mig fuldstændig til det Udtryk, som Pastor Falk Rønne brugte i sin sidste Skrivelse, at den Næse, som i sin Tid blev ham til-delt, blev ikke længere ved, at Ministeren trak i den. Det synes mig at være en kort og fyndig Slutning paa denne Sag. Det forekommer mig kun, at det havde været rart, om Ministeren selv bestemt havde hævdet, at de Beskyldninger, som var rettet mod Pastor Falk Rønne, var ganske uretfærdige.

Det er paa forskellig Maade bebudet, at Ministeren i denne Samling vil frem-sætte et Lovforslag, som skal sikre Pastor Rørdam Adgang til Folkekirkens Kirker, altsaa en Fortsættelse, kan man sige, af

Ryslinge-Sagen, som var til Behandling her i sidste Samling. Det kan man jo ikke komme nærmere ind paa her, da vi ikke kender dette Lovforslag; men jeg kan ikke sige andet end, at efter den Skitsering, man har set af dette i de i Bladene fremkomne Notitser, kan det ikke opfattes som andet end et positivt Angreb paa et Princip af stor Vigtighed i J. C. Christensens Kirkelovgivning. Det var det, jeg sagde i Fjor ved Behandlingen af Lov-forslaget angaaende Nedsættelse af en Kommission, da man fra Venstres Side paa en saa mærkværdig Maade optraadte mod dette og ikke var, om jeg saa maa sige, tilstrækkelig klar paa Følgerne af sin Stilling, nemlig at Følgerne af ikke at gaa med til denne Nedsættelse maatte blive, at man begyndte at rokke ved den nævnte Lovgivning.

Hele denne Tankegang fra Venstres Side, at Nedsættelsen af Kommissionen skulde betyde et Angreb paa J. C. Christensens Kirkelove, var ganske uden Basis i Virkeligheden. Tværtimod, nu ser vi, at nu faar vi Lovforslag, som paa en eller anden Maade vil søge at gøre vore Kirker til Simultankirker. Det er jo Hensigten. I hvor mild Form det vil komme frem, ved jeg ikke, men Meningen er at lette Pastor Rørdam Adgang til Folkekirkens Kirker. Det vil sige, at vi faar det For-hold, man kender i Tyskland, og som i allerhøjeste Grad er uheldigt for den kirkelige Ordning, at forskellige Konfession-er kommer til at arbejde indenfor de samme Kirkemure. Thi det er givet ogsaa efter den Afgørelse, den højtærede Kirke-minister selv har truffet overfor Pastor Rørdam, at man maa sige, at han staa aandeligt talt ganske udenfor den danske Folkekirke. Nu staa han positivt som Frimenighedspræst udenfor den.

Ogsaa Bebudelsen af dette Lovforslag er for mig et Vidnesbyrd om, at vi maa have Kirkekommissionen, vi maa have disse Spørgsmaal overvejet, vi maa vide, hvordan Rigsdagens Stilling er til dem, og jeg vil ogsaa af den Grund gentage min Anmodning til Ministeren om at gøre Alvor af at fremsætte sit Forslag, saa meget mere som dette Lovforslag er ved-taget i dette Ting og ikke er forkastet i det andet Ting. Min Overbevisning er, at det var gaaet igennem, hvis ikke Samlin-gen var blevet sluttet, men det er en Sag for sig, om denne Tro er rigtig.

Jeg har et Par Spørgsmaal endnu at gøre til den højtærede Minister. Det ene drejer sig om en Sag, som er debatteret i